

Határtalanul - Tanulmányi kirándulás Erdélybe: történelmi és természeti kincsek nyomában

A Határtalanul pályázat keretén belül a 7.A osztálynak is lehetősége nyílt május 18-22. között Erdélybe utazni és felfedezni azt. Hétfőn korán, álmosan, de izgatottan keltünk útra. Első megállónk Gyulafehérvár volt, ahol felkerestük a Szent Mihály-székesegyházat, megkoszorúztuk Hunyadi János sírját, megnéztük a Bethlen Gábor szobrát, az Apor-palotát és a Batthyáneumot. Ezt követően ellátogattunk a festői szépségű Torockóra, ahol megcsodáltuk a hagyományos házakat a Székely-kő lábánál. Sajnos az eső megzavarta a sétánkat, így rövidre kellett zárunk ott töltött időnket. Torockó után meglátogattuk a tordai sóbányát, ahol körbejártuk a különböző tárnákat, és még egy kis csónakázásra is sort tudtunk keríteni. Este elfoglaltuk a szállásunkat Marosvásárhelyen.

A keddi napot teljesen ennek a városnak szenteltük. Meglátogattuk a Kultúrpalotát, felmáztunk a régi Városháza tornyába, majd felkerestük a testvériskolánkat. Először az igazgató úr fogadott bennünket, aki az iskola dísztermében bemutatta az intézményt és annak belső szabályzatát, beszéltünk a két iskolarendszer különbségeiről, majd körbevezetett bennünket az épületen, megnézhattuk például az alapkövet, a magyar címeres téglákat, amiből az iskola épült. Ezután koszorúzás keretén belül megemlékeztünk az intézmény két emblematikus személyéről: Bolyai Farkasról és Bolyai Jánosról, majd tárlatvezetéssel vettünk részt a Teleki Tékában. A tanítási nap végére újra visszamentünk az iskolába, ahol megnéztük a nyolcadikosok osztálytáncát, majd a sportpályán különböző sportokban mértük össze erőnket. Volt, aki focizott, volt, aki rögzített, volt, aki tollasozott, aki pedig nem akart sportolni, annak lehetősége volt beszélgetni, ismerkedni. A napot egy játékos városnézéssel zártuk, aminek az utolsó állomása a XVII. századi vár volt.

Szerdán újra útra keltünk, ugyanis a következő két napra a szállásunk a székelyföldi Csehétfalván volt. Mielőtt azonban oda megérkeztünk volna, ellátogattunk a Békás-szorosba, ahol az út mentén végig sétálva megcsodálhattuk a fölénk tornyosuló sziklákat. Majd a Gyilkostó partján sétáltunk és kutattuk Eszter szeme színét a vízben, ahogy azt a legendából is hallhattuk. Útban a szállás felé még megnéztük a zetelaki víztározót is. Este finom házias ízekkel vártak szállásadóink.

A csütörtöki napunk kalandosan indult, ugyanis kiderült, hogy a buszunk defektet kapott, de sofőrünk profizmusának köszönhetően mindenhol eljutottunk, ahova szerettünk volna. Először végig mentünk a székelykapu soron Szejkefürdőn, és megkoszorúztuk a legnagyobb székelyként számon tartott Orbán Balázs sírhelyét. A Mini Erdély Parkot sajnos az eső miatt nem tudtuk annyira felfedezni, de így is akadtak bátor diákok, akik esernyővel vagy esőkabáttal felszerelve megnézték az összes makettet. Ezután kalandos úton ugyan, de megérkeztünk Miklósvárra, a Kálnoky kastélyhoz. Itt megismerkedhettünk a kastély történetével megcsodálhattuk belső tereit. A nap fénypontja azonban a kürtőskalács sütés volt. Helyi szakácsnők segítségével megismerhettük a híres kürtőskalács receptjét, majd mindenki magának nyújthatta, vághatta, tekerhette a tésztát, majd az udvaron megsüthette azt, végül elfogyaszthatta a saját kezűleg készített finomságot. Este vacsora után elmentünk a csehétfalvi unitárius templomba, ahol Lőrinczi Lajos, az unitárius egyház közügyigazgatója mesélt nekünk a faluról, a hódmezővásárhelyi kapcsolatokról, és a faluban és környékén végzett munkájukról.

Pénteken reggel elindultunk hazafelé, de útközben még megnéztünk egy-két látnivalót. Először a segesvári várat látogattuk meg, ahol megkoszorúztuk Petőfi Sándor szobrát, sétáltunk a

középkori kis utcákon, akinek kedve tartotta, felmászatott a diákok lépcsőjén a hegyre, ahol az iskola és a templom található. A helyi finomság, a papanas kóstolására is sort kerítettünk néhányan. Ezután a keresdi Bethlen-kastélyhoz látogattunk el, ahol felfedezhettük a reneszánsz várkastély különböző termeit, tornyát és pincéjét egyaránt, majd bejárhattuk a kastély kertjét is, ahol igazán különleges fákat is találhattunk. Utolsó programpontunk a várak királynője, a Vajdahunyadi vár volt. Itt megcsodálhattuk a kápolnát, az egykori Országházat, és a Mátyás-vagy a Bethlen-szárny különböző termeit. A bátrabbak a börtönt és a kínzókamrát is megnézhatték.

Péntek este fáradtan ugyan, de élményekkel tele érkeztünk haza Hódmezővásárhelyre.